

HEY O YNH

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

(Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τὴν Κέρκυραν καθ' ἑξαμηνίαν	π	Δραχ. 6.
Διὰ τὰς λοιπὰς Ἐπαρχίας.	α	» 7.
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν	β	» 8.

Διὰ τὰς καταχωρίσεις γίνονται ἰδιαιτέροι συμφωνίαι ἐν τῷ Τυπογραφείῳ «**Η ΙΟΝΙΑ**» (παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ Δέσχη) ἔνθα γίνονται καὶ αἱ συνδρομαί.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα Ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ κατασκευῇ τῇ τάξει Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυτίμου συμπολίτου μας καὶ πρώην Βουλευτοῦ Κερκύρας Δημητρίου Λοράνδου, τῇ ἀξιεπαίνῳ καὶ προθύμῳ πρωτοβουλίᾳ πολλῶν ἐκ τῶν πολιτικῶν του φίλων. Συγχινιτικώτατον ἀληθῶς ἡ πένθιμος αὕτη τελετὴ παρίστανε θέαμα. Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ εὐρύχωρος Ναὸς τοῦ Ἁγίου ἐπληρώθη ὅλος· χίλιοι πεντακόσιοι περίπου ἄνθρωποι ἤσυχοι καὶ συγκεκινημένοι ἠκροῶντο μετὰ κατανύξεως τῆς Θείας Ἱερουργίας ἣν ἐτέλουν ἐπὶ τὰ ἱερεῖς προϊσταμένου τοῦ εὐπαιδεύτου καὶ σεβασμίου Ἀρχιμανδρίτου καὶ διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα ἱερατικῆς σχολῆς κ. Ἀκύλα, αὐθορμήτως καὶ λίαν εὐγενῶς προσφερθέντος νὰ συμμετάσχη τῆς ἐπισήμου ταύτης τοῦ πένθους ἐκδηλώσεως Ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπος ὅστις μεγάλως ἡγάπα καὶ ἐξετίμα τὸν μακαρίτην Λοράνδον καὶ τοι μὴ λειτουργήσας ὥς ἐκ τοῦ θανάτου τῆς μητρὸς του, παρέστη ὁμως καθ' ὅλην τὴν τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ὡς φίλος, λαβὼν μόνον μέρος ἐν τῷ ψαλλέντι μνημοσύνῳ ἀναγνώσας μετὰ πολλῆς συγχινήσεως καὶ δακρυρρόων τὴν συγχωρητήριον εὐχὴν ἀπὸ καρδίας εὐχηθεὶς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς καὶ συγχωρήσεως τοῦ σπανίου ἀνδρὸς ὃν ἀπώλεσε τόσον προύρωσ ἡ πατρίς. Τὴν πένθιμον ταύτην τελετὴν εἰς ἣν πλὴν τῶν ἀπείρων συμπολιτῶν μας πάσης τάξεως παρευερίθησαν ἀξιεπαίνως ὅλαι αἱ ἀνώτεραι ἀρχαὶ τοῦ τόπου μας, ὁ Γραμ. τῆς Νομαρχίας, οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Εφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν, ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ δικασταὶ τοῦ Πρωτοδικείου, ἀπουσιαζόντων τῶν Ἐφετῶν ἐν Ἀθήναις, ὁ Δήμαρχος, ὁ Τελώνης, ὁ Μοίραρχος καὶ Ὑπομοίραρχος ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς, ὁ Γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου, καὶ πολλοὶ ἄλλοι δημόσιοι λειτουργοί, καὶ ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ ἐν στολῇ, κατέστησε μεγαλοπρεπεστέραν ὁ ἀξιοτίμος καὶ εὐπαιδευτος διευθυντῆς τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου ὁ «Καποδίστριας» κ. Α. Βλάχος ὅστις εὐγενῶς καὶ προθύμως ἔφερεν ὅλους τοὺς μαθητὰς ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ ἐξ ὧν τινὲς διευθυνόμενοι ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Λαμπελῆ καὶ τινῶν ἄλλων νέων συμπολιτῶν μας ἐψάλλον μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ μελωδίας τὸ δοξασιτικόν καὶ ἄλλα μέρη τῆς Θείας Λειτουργίας τονισθέντα παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Μαντζάρου. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ μνημοσύνου, πλήρης συγχινήσεως ὁ βουλευτὴς μας κ. Ι. Πολυλάς ἀνέγνωσε τὸν κατωτέρω δημοσιευόμενον ὠραιοτάτον λόγον, ὃν ἠκροάσθησαν ἅπαντες ἐν μέσῳ βαρυτάτης ἡσυχίας μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ συγχινήσεως καὶ ὅστις ἀπέσπασε τὰ δάκρυα

δλων τῶν παρευρεθέντων. Ἡ ἐφημερίς αὖ-
τη δὲν δύναται νὰ τελειώσῃ τὰς περὶ τοῦ
μνημοσύνου ὀλίγας ταύτας λέξεις, χωρὶς νὰ
ἐκφράσῃ κατὰ καθήκον, τῆς κοινωνίας τὴν
εὐγνωμοσύνην πρὸς ἀπάσας τὰς παρευρε-
θείσας πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς,
αἵτινες διὰ τῆς παρουσίας των ἐν τῷ μνη-
μοσύνῳ ἀπέδειξαν ὅτι συνεμερίσθησαν τὴν
λύπην τῆς Κερκύρας διὰ τὴν ἀπώλειαν ἀ-
ρίστου τέκνου τῆς, καὶ χωρὶς νὰ μὴ μνη-
μονεύσῃ ἰδίως μετ' ἐγκαρδίων ἐπαίνων τοῦ
ἀξιοσεβάστου Ἀρχιεπισκόπου μας διὰ τὴν
προθυμίαν μεθ' ἧς ἐτίμησεν ὡς φίλος το
Μνημόσουνον τοῦτο, τοῦ αἰδεσιμωτάτου Ἀρ-
χιμανδρίτου κ. Ἀκύλα τοσοῦτον εὐγενῶς προ-
σφερθέντος, τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου μας
κ. Βλάχου τόσοον κάλοκαγάθως συντελέσαν-
τος εἰς τὴν μεγαλοπρεπεστέραν τέλεισιν τῆς
πενθίμου τελετῆς καὶ τοῦ σεβαστοῦ καὶ γνω-
στοῦ διὰ τὰ φιλάνθρωπα καὶ γενναῖα αἰσθη-
μάτα του, ἱερῶς καὶ κυρίου τῆς Ἐκκλη-
σίας Γεωργίου Βούλγαρη, διὰ τὴν φιλικὴν
καὶ ὅλως αὐθόρμητον προθυμίαν τοῦ νῦν φω-
ταγωγῆσθαι μεγαλοπρεπῶς κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ μνημοσύνου δλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν.

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Ἰακώβου Πολυλά βουλευτοῦ
Κερκυρας κατὰ τὸ ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου
Σπυριδωνος τῇ 18.ῃ Ἀπριλλου 1876
τελεσθὲν Ἀρχιερατικῶν Μνημόσυ-
νων ὑπὲρ τοῦ ἀποδημαρτος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΟΡΑΝΔΟΥ

Ἐὰν περιτάσεις, οὐδόλω; ἐξ ἡμῶν αὐτῶν προ-
ερχόμενοι, ὑπεχρέωσαν ἡμᾶς; ἀκοντας νὰ ἀναβάλω-
μεν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χριστιανικοῦ τούτου
καθήκοντος πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Δημητρίου Λο-
ράνδου, ἡ παρέλευσις χρόνου τινός, μεταβιβάσκει
κατὰ τι τὴν ψυχικὴν ἡμῶν κατάστασιν, διέθηκεν
αὐτὴν ἄλλως ἢ ὅπως αὕτη ὑπῆρξε κατὰ τὰς
πρώτας στιγμὰς τῆς λυπηρᾶς ἀγγελίας τοῦ θά-
νάτου του, ὁπότε ἄπικντες ἐμείναμεν ἐκπεπληγμέ-
νοι καὶ ἄφωνοι, μὴ δυνάμενοι νὰ δώσωμεν ἄλ-
λην ἑκφρασιν εἰς τὴν λύπην, παρὰ τὸ ἔσχατον
σημεῖον τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας, — τὰ δάκρυα,
τὰ ὁποῖα κατ' ἐκείνας τὰς πενθίμους ἡμέρας ἐ-
πλήρουν ἀδικρίτως τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Κερα-
κυραίων, ὁσάκις συναντῶμενοι ἀνεκοῖνουν ἀλλή-
λοις τὸ ὀδυνηρότατον γεγονός. Δὲν ἐννοῶ διὰ
τούτου νὰ εἶπω ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ μας ἡλατ-
τώθη τὸ ἄλλος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ Δημητρί-
ου Λοράνδου; λέγω μόνον ὅτι κατὰ φυσικὸν νό-
μον ἐπῆλθεν ἡ ἡμέμια ἐκείνη, καὶ ἡ πρὸς τὴν
θεῖαν θέλησιν χριστιανικὴ συγκατάθεσις, ἡ ὁποία ἐν
τοῖς μεγάλοις δυστυχύμασι δὲν ἀφίνει τὸν ἄν-
θρωπον νὰ παραδίδῃται εἰς τὴν θλίψιν, ἥτις ἄλλως
μόνη κρατοῦσα τῶν ἡθικῶν ἡμῶν δυνάμεων ἡμε-
τεστέθειται τὸν βίον ἀβιωτον, παραλύουσα τὴν
ἡμετέραν ἐνεργεῖαν προσωριμῶς ἐν εἰς τὸ ἀγαθόν.
Οὕτω διατεθειμένοι ὦν καὶ ἐγώ, αἰσθάνομαι
ἐμπροσθέν μέχρι τινός ἐκείνων νὰ καταστέλλω ἐνώ-
πιον ὑμῶν τὴν ἀσθένειαν ἐκείνη τῆς λύπης ἧς

ναυομένης ἤδη ἐκ τῆς κατανυκτικῆς ταύτης τε-
λετῆς, καὶ νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως ἐμὲ μι-
μηθῆτε, κλείοντες ἐντὸς τῆς καρδίας σας τὴν συγ-
κίνησιν, ὑφ' ἧς πάντες κατέχεσθε, συνελθόντες ἐν-
ταῦθα ὅπως δώσῃτε τῷ Δημητρίῳ Λοράνδῳ νο-
ερῶς τὸν τελευταῖον ἀδελφικὸν ἀπαρηγόριον, καὶ
διὰ τῆς ἀσθενοῦς φωνῆς μου ἀκούσῃτε διερρη-
νυόμενα τὰ αἰσθήματα τῆς ἀπειροῦ ἀγάπης, καὶ
τοῦ ἄκρου σεβασμοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ζῶντα τὸν
ἐπιμήκατε· καθότι δὲν πρόκειται ἤδη νὰ ὀδυρώ-
μεθα ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ ἀπωλείᾳ πολυτίμου
ἀνδρός, οὐδὲ νὰ ἀποδώσωμεν νῦν αὐτῷ τιμὰς,
ὅπως ἐπιδειξώμεν τὸ μέγεθος τῆς πρὸς αὐτὸν
ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης ἡμῶν, — ἀλλὰ πρό-
κειται μόνον, ἐκ τῆς ἀξιολόγου τρώντι ἐκείνης
ἀτομικότητος νὰ πορισθῶμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν
καὶ ἐπ' ὧφελειᾷ τῆς κοινωνίας, κάλλιστα καὶ ἀ-
νταρξάστα θήλικα διδάγματα. Ἀλλὰ, προσκλυό-
μενος· νὰ ἀπεικονίσω τὰ ἔξοχα καὶ λεπτά προ-
τερήματα, ἐξ ὧν ἀπηρτίζετο ὁ σπάνιος ἐκεῖνος
χαρακτήρ, καὶ μ' ὅλον ὅτι αἱ περιστάσεις ἤγαγον
ἐμὲ εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῇσω αὐτὰ κατὰ βάθος καὶ
νὰ αἰσθάνομαι ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὸ δυσαναπλή-
ρωτον κενόν, τὸ ὁποῖον ὁ ἄριστος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀ-
φίνει εἰς τὸν τόπον, ὅμως ὁμολογῶ τὴν ἐμὴν ἀδυνα-
μίαν, πέποιθα δὲ ὅτι τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν λόγων μου
θέλει ἀναπληρώσει ἡ καρδιά σας, ὅπου ἡ εἰκὼν ἐκεί-
νη ὑπάρχει ἀνεξιτήλοις γράμμασιν ἐγκεκαργαμένη.

Πολλὰ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀρετῶν, δι' ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ μακαρίτης. Ἡ εὐνοικτῆς τύχης καὶ ἡ φιλοστοργία τῶν γονέων του ἔθηκαν αὐτὸν εἰς κατὰστασιν νὰ καλλιεργήσῃ τὰ ἔμφυτα αὐτοῦ δῶρα, τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀγαθόν. Καταρτισθεὶς ἀρκοῦντως εἰς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ πατρίδι του, μετέβη εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὅπως ἐκεῖ λάβῃ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν· καὶ ἐκεῖ μετὰ θαυμασίου ζήλου καὶ διὰ κόπων ἀτρυτῶν ἐγένετο κάτοχος τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, καὶ ἐπλούτισε τὸν νοῦν του διὰ πολλῶν ἄλλων γνώσεων, αἵτινες κατέστησαν αὐτὸν πρωτακμεινόν πρὸς πολλοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης μαθησεώς.

Ὅτις ἐκ τοῦ πλησίον· καὶ κατὰ βίθος ἐγνώ-
ρισε τὸν Δημήτριον Δοράνδον, ἐκεῖνος, ἡδυνήθη νὰ
ἐννοήσῃ κατὰ πόσον ἡ ἐν τῇ πεπολιτισμένη Εὐ-
ρώπῃ ἐκπαίδευσις ἰσχύει νὰ διαπλάσῃ τὸν Ἕλλη-
να, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος του. Εἶναι ὁμολο-
γούμενον ὅτι, καὶ κατὰ τοῦτο, ἐξαιρετικὴ πα-
ρίσταται ἡ θέσις τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ὁσά-
κις ἐκ τοῦ στενοῦ κύκλου τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου,
ψυχὴ τις νεανικὴ καὶ ἐνθουσιώδης μεταφέρεται ἐ-
νώπιον τοῦ ἐκπληκτικοῦ θεάματος τοῦ ὑλικοῦ
καὶ ἡθικοῦ μεγαλείου, τὸ ὁποῖον παριστάνει ὁ
πεπολιτισμένος εὐρωπαϊκὸς κόσμος, ὅπου ἀνοίγε-
ται τὸ στάδιον εὐρὺ εἰς πᾶσαν εὐγενῆ τάσιν,
εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν· πράγματι τὸ θέαμα ἐκεῖνο
καθίσταται ἐπὶ τοσοῦτον ἐκπληκτικὸν καὶ ἐπι-
κίνδυνον πρὸς τὸν Ἕλληνα, ἐφ' ὅσον οὗτος, ὁρμώ-
μενος ἀπὸ εὐτελοῦς πραγματικότητος, καὶ κατέ-
χων ὡς μόνην ἡθικὴν κατεργασίαν ἐνδοξοῦ παρα-
δόξου λαμπρότητος, ἐπὶ τῇ τῷ Ἕλληνι μὲν, κιν-
δυνεύει, ἢ νὰ πέσῃ εἰς παντελὴ ἀποδειλίαν, ἀ-
πὸ τοῦ ἐκείνου τοῦ μεγαλοῦ καὶ ἐκπληκτικοῦ
ἢ νὰ αἰσθάνηται χαλαρούμενον ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐ-
θνικὸν πνεῦμα, ἀπορροπαζόμενον ἐκ τῶν ἰδεῶν κο-
σμοπολιτικῶν, ὑπὸ ἰδεῶν γενικωτέρων, ἐπὶ το-
σοῦτον ὥστε νὰ ἐξαφανίσωσι τὴν μερικὴν ἰδέαν
τῆς ἐθνικότητος του. Κατὰ τοιοῦτον κινδύνου ὁ

πως προφυλαχθή ο νέος Έλληνας να έχη βλαβερή την συνείδησιν του προς την πατρίδα καθήκοντος, ατάλευτον την πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, — νὰ ἔχη νοῦν ἀκούοντως πεφωτισμένον ὅπως, ἀναπτέροντες ὑπεράνω τῆς πραγματικότητος, καθ' ἣν τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας καθυστεροῦσι τοσοῦτον τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος, ἀτενίστη μετὰ πίστεις εἰς τὸ μέλλον, καὶ ἐκ τῆς πίστεως ταύτης ἀρυσθῇ δυνάμεις, ὅπως, γενόμενος κάτοχος τῆς νεωτέρας σοφίας, κατὰσχῇ, οὐχὶ σχολαστικῶς, καὶ ὑπεροπτικῶς, ἀλλὰ ταπεινῶς καὶ ἀγαθῶς, διδάσκαλος πρὸς τοὺς ἐκταυτοῦ συμπολίτας.

Καὶ τοιοῦτος ἀνεδείχθη ὁ Δημήτριος Λοράνδος, ὅστις ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἔφερε μετ' ἐκταυτοῦ ἀναλλοίωτον τὴν ἔμφυτον φιλοπατρίαν, δικαιοσύνην, ζῆλον, ὑπόψιν καὶ αὐτὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς πατρίδος. Εἶδεν ἄληθως ὁ Δημήτριος Λοράνδος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πεπολιτισμένῃ Εὐρώπῃ, ἀκμάζοντα τότε συστήματα ἀντελεύθερα, — εἶδε ταυτοχρόνως ὑπὸ τὰ συστήματα ἐκείνα φαινομενικῶς προχωρομένην τὴν ὕλικὴν εὐμερίαν, — ἀλλ' οὐχ ἤττον ἐδιδάσκετο πρὸς τῆς ἱστορίας ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐλευθερίας ἐπιτυγχάνεται ἡ ἡθικὴ τοῦ λαοῦ διάπλασις, ἥτις εἶναι καὶ ἡ ἀσφαλέστερα βῆσις τῆς εὐδαιμονίας. Ὅθεν καὶ ἐν πεποιθῆσει ἐπρέσβευεν ὅτι ὀφείλομεν μετ' ἀγάπης νὰ καλλιεργήσωμεν τὴν ἔμφυτον τοῦ Ἑλλήνος τάσιν πρὸς τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς, οὐχὶ ὡς μέσον ἀτομικῆς ἢ κομματικῆς προαγωγῆς, ἀλλ' ὡς μέσον πρὸς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει καὶ τῆς Ἑλλάδος ἰδίᾳ. Καὶ τῷ ὄντι ἐν τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Δημητρίου Λοράνδου ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος συνεκτιζέτο μετὰ τῆς ἀφοσίωσης πρὸς τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος — καθότι ἡ ἰδέα τῆς ἐθνικότητος, καθ' ἣν εὐγενῆς, δὲν εἶναι ἀντίπαρος, ἀλλὰ ἡ πραγματικοποίησις αὐτῆς δέον νὰ τείνη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προοδευτικῶν ἰδεῶν καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐργασίαν, δι' ἣς, προοίοντος τοῦ πολιτισμοῦ, πᾶσα ἐθνικὴ ἰδέα μερικὴ θέλει ἐξελιφθῇ ἐν τῇ ἰδέᾳ τῆς παγκοσμίως ἀδελφοποιήσεως, σπινθηρομένης ἐπὶ τῆς ταυτότητος τῶν ἡθικῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ Δημήτριος Λοράνδος ἐνόμιζεν ὅτι πᾶσα πολιτικὴ ἐνέργεια στερεῖται τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἐννοίας, ἐὰν μὴ ἔχη ὡς κύριον σκοπὸν τὴν ἡθικὴν τῆς κοινωνίας διάπλασιν καὶ διὰ τοῦτο, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἠσθάνετο τὸ ὑπέρτατον καθήκον, ὅπερ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς πεφωτισμένους τῶν πολιτῶν, τοῦ νὰ μεριμνήσιν καὶ νὰ ἐργάζωνται ἀνεκδοτάως, οὐχὶ μόνον ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ὕλικῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς ἡθικῆς αὐτοῦ καταστάσεως.

Τὰς πεπολιτισθείς του ταύτας ἐφηρμοζεν ὁ μακαρίτης ἀείποτε καὶ ἰδίως ἀπ' ἧς στιγμῆς, κληθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, κατέμεινεν, ἐκ τοῦ πλησίον καὶ πρακτικώτερον, τὰς ὕλικας καὶ ἡθικὰς ἀνάγκας αὐτῆς. Ὅθεν καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ κατέλθῃ εἰς δεινοτάτους πολιτικοὺς ἀγῶνας καὶ νὰ παλαίσῃ μετὰ σπανίας ἐγκαρτερήσεως, καταπολεμῶν τὰς ἰδέας ἐκείνας, αἵτινες, πραγματικοποιοῦμεναι θὰ ἐγίνοντο, κατὰ τὴν κρίσιν του, πρόσκομμα ἀνυπερέβλητον εἰς τὰς ἰδέας τῆς ἀληθείας προόδου. Καὶ ὅπως ἐκ τοῦ ὑστερήματος καὶ ἐν εὐαγγελικῇ μυστικότητι ἐπεδαψίλευε τὸν ὀβολὸν τοῦ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν, παρομοίως, ἐρχόμενος ἀφελῶς εἰς συνάφειαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, καὶ μετ' αὐτῶν συναναστρεφόμενος, ἐδίδεν, ἀνεκ κομψασμῶν καὶ ἐπειδείξεως, τὸ παρδειγμα τῆς ἀληθείας, φιλικῆς ἀγάπης, ἥτις δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὴν περιθάλψιν τῶν ὕλικῶν ἀναγκῶν τοῦ πλησίον, ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν γενναίαν πρὸς τοὺς μικροτέρους διάδοσιν ἰδεῶν καὶ φρονημάτων, τὰ ὅποια ἀφ' ἧς παράγουσιν ἀγαθοὺς καρποὺς ἐν τῷ μέλλοντι. Τοῦτο δὲ ἐπραττεν ὁ Δημήτριος Λοράνδος, οὐχ ὅπως διὰ τῆς κολακείας ἀρέσκῃ εἰς τὰς πλῆθιν καὶ ἐκ τούτου ἀποκητὴ δημοτικότητος, ἀλλὰ βῆσιν πολιτικῆς ἐπιβροχῆς, ἀλλὰ ὅπως ὑπακούσῃ εἰς τὰς εὐγενεῖς ὁρμὰς τῆς καρδίας του, εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐκτελέσεις συνειδήσεως, πεφωτισμένης, ἥτις καὶ αὐτὴν τὴν ὑψηλὴν ἐννοίαν ἠσπάζετο καὶ ἐνήργει πραγματὶ τὸ παρδειγμα τοῦ Θεοφιλῶς «ἐπὶ ὅσον ἐτοιμήσῃτε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μὲν τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσῃτε» παρὰ γέλωτα, ἐν ᾧ συγκεφαλαιούται ὁ λόγος, ἡ ἀποστολὴ τοῦ νέου πολιτισμοῦ, καθ' ὃν ἡ πραγματικοποίησις τῶν ἐλευθέρων κοινωνικῶν

ἰδεῶν, αἵτινες, σκοποῦσιν εἰς τὴν ἀνάπλασιν τοῦ λαοῦ, ταυτίζεται πληρέστατα μετὰ τῶν οὐσιωδιστέρων ἐντολῶν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Περὶ οὐδενὸς τῶν πολιτευομένων δύναται τις νὰ εἴπῃ μετὰ τοσούτης πιποθήσεως ὅτι δι' οὐδενὸς πλάγιου μέσου οὐδέποτε ἐπεδίωξε προαγωγὴν καὶ δημοτικότητα, ὅσον περὶ τοῦ Δημητρίου Λοράνδου. Οὐδεὶς τῶν καθ' ἡμᾶς πολιτευομένων, ὅσον ὁ Δημήτριος Λοράνδος, προήχθη εἰς πολιτικὴν θέσιν περιβλεπτοῦν παρὰ τῆς αὐθιγότητος καὶ ἐνθουσιώδους προαιρέσεως τοῦ τόπου του, — καθότι ἐὰν τινὲς, ἐκ τοῦ πλησίον διακρίνοντες τὴν ἑκτακτον αὐτοῦ ἱκανότητα, καὶ τὰς πολλὰς ἀρετάς, αἵτινες, ὑπεδείκνυν αὐτὸν ὡς ἄριστον δημόσιον ἄνθρωπον, ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ κατστήσωσιν αὐτὸν γνωστότερον πρὸς τοὺς συμπολίτας του, ἡ ἀξίειπτος αὐτῇ πρόθεσις εὐλόγηται ἀπὸ τὴν προσδοκίαν, ἐπειδὴ ὁ νόμιμος καὶ φιλάγαθος λαὸς τῆς Κερκύρας μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐνηγκαλίσθη νέον διαπρέποντα ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἐπὶ ἀγνότητι αἰσθημάτων. Ὅθεν ἡ πόλις αὐτῇ, ἐν τῷ βραχεῖ διαστήματι τριῶν ἐτῶν, κατὰ τρεῖς ἐκπαιδευμένους ἀνδράς, ἀνέδειξε αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν της, μ' ὅλον ὅτι κατὰ τοὺς ἐκλογικοὺς ἐκείνους ἀγῶνας ὁ μακαρίτης οὐδόλως ἐνήργει ἢ ἐφρόντιζεν ὑπὲρ τῆς ἐκταυτοῦ ἐπιτυχίας, ἀπ' ἐναντίας βαρέως ἔφερεν τὴν ἀποτυχίαν τῶν φίλων, τοὺς ὁποίους αὐτὸς, ἐν τῇ ἄρᾳ μετριοφροσύνης του, ἔκρινε καταλληλοτέρους νὰ ἐμπρηστήσωσιν τὰς πολιτικὰς ἰδέας, ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ὁποίων ἔτασεν ἑαυτὸν ὡς ἀρχὴν στρατιώτης. — Ἀνέφερον τὴν ἄκραν μετριοφροσύνην του ἥτις δὲν προήρχετο ἐκ τῆς μὴ συναισθήσεως τῶν ἰδίων αὐτοῦ δυνάμεων, ἀλλὰ ἐκ τῆς γενναίας ἐλπίδος, ἣν ἔτρεφεν, ὅτι ἄλλοι κάλλιον αὐτοῦ ἠδύναντο νὰ προέστηνται τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος — ἡ δὲ μετριοφροσύνη του αὐτῇ ἐκάλυπτεν εἰς τὰ ὅμοια τῶν πολλῶν μέρος οὐχὶ μικρὸν τῶν ἀπείρων πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐξετίμων οἱ μετ' αὐτοῦ εὐτυχήσαντες νὰ συνεργασθῶσιν, καὶ ὅτινες, ἥδη ἀπαρμυνητοὶ αἰσθάνονται τὴν στήθεσιν οὐ μόνον τοῦ ἀγῶνος πολιτοῦ, τοῦ ἀληθοῦς φίλου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπώλειαν ἀνδρὸς κατέχοντος καὶ ἐπιστήμην πολιτικὴν, καὶ ἀπαρμυλλῶν ἐνέργειαν ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἰδεῶν του, σπανίαν δὲ καθαρότητα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν τε προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, ἀποκτηθεὶς οὐχὶ διὰ μακροχρόνιον πείραν, ἀλλ' ἐκ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως, ἥτις ἐσχηματίζετο ἐν αὐτῷ καθαρὰ καὶ ἀλάνθαστος, καθότι μετὰ τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης διανοίας καὶ τῆς πραγματικότητος οὐδέποτε παρενοχλάετο οὔτε σκέψεις πλάγια οὔτε πάθος τι ἀτομικόν, ὅπως παραβιάσῃ τὴν ὁρμὴν κρίσιν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων. Καὶ ἀληθῶς ἀμνησθεὶς τὴς θέλων νὰ ἀνακαλύψῃ ἐλάττωμα τι ἐν τῷ μέσῳ τοσούτων ἀρετῶν τοῦλάχιστον ὅσοι τὸν Δημήτριον Λοράνδον γνωρίσαντες ἐκ τοῦ πλησίον ἐξετίμησαν τὰ εὐγενῆ ἐλαττήρια, ἐξ ὧν αὐτὸς ἐκινεῖτο καθ' ὅλους τὰς πράξεις αὐτοῦ, πάντες συνομολογοῦσιν ὅτι ὁ μακαρίτης ἦτο τύπος τέλειος πάσης κοινωνικῆς ἀρετῆς. Καὶ ἐὰν ἡ ἐκλεκτὴ αὐτῇ ἀτομικότης ἐφαίνετο κατὰ τι ἐλλειψὴς, ἡ ἑλλειψὶς αὐτῇ προήρχετο ἐξ ὑπερβαλλούσης εὐκισθησίας, ἐκ τῆς εὐκισθησίας ἐκείνης, ἥτις ἀνυπομόνως ἐπιδιδόκει τὸ γενικὸν καλὸν, μὴ βλέποντα δὲ τοῦτο πραγματοποιοῦμενον δυσφορεῖ καὶ λυπεῖται, οὐχὶ ἐκ φιλοδοξίας, ἀλλὰ ἐκ τῆς ὑπερμέτρου ἐπιθυμίας νὰ κατισχύσῃ τῶν πανταχόθεν προσκομμάτων, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ πραγματικότητι παρεμβάλλονται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀγαθόν.

Τοιαῦτα ὑψηλὰ προτερήματα κατέστησαν τὸν Δημήτριον Λοράνδον ἀγαπητὸν καὶ σεβαστὸν, οὐ μόνον ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ταύτῃ πατρίδι του, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπου ἐπέπρωτο προῶνως νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας του, καὶ ὅπου ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ του πανταχόθεν ἐξεδηλώθησαν ἀπόκλητοι εὐκιστοὶ, ἐκφράσεις λύπης καὶ συμπαιθείας πρὸς τὸν μακαρίτην, ὅστις καὶ ἐκεῖ κατέλιπε πολλοὺς φίλους ἐκτιμώμενους τὴν παιδείαν του καὶ τὴν ἄδολον φιλοπατρίαν του.

Ὁ βίος τοῦ ὑψηλοῦ βραχυρόντος, ἀλλὰ ἀρετοῦ, καὶ ἀνεπληροῦ, ἡ ζῆναι, ἣν ὁ τόπος ἔπαυσε, καὶ τῆς στερήσεώς του, μετὰ τὴν ἄν δὲ τις δύναται ἐν τοιαύτῃ ἀπώλειᾳ νὰ ὑπάρχῃ παρὰ μὴ τὴν ἀπώλειαν αὐτῇ συνίσταται εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοιαύτης ἀτομικότητος, συνενοήσεως ἐν αὐτῇ τοσούτας ἀρετάς, δὲν ἦτο τι τυχαῖον, ἀλλὰ τιμὰ τὰ μέγιστα τὴν κοινωνίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ αὕτη περὶ

σιάνθη, τοσούτῳ μᾶλλον, ὥστε ἡ κοινωνία αὕτη ἐξετίμησεν δεόντως τὰς ἀρετάς ἐκείνας, ἀνεβίβασεν τὴν ἀτομικότητα ἐκείνην εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν τῆς τιμῆς, ὡς εἰ ἤθελεν ἐν τῷ Δημητρίῳ Λοράνδῳ νὰ χαιρετήσῃ εὐελπίς ἀστὴρ φαεινὸν, πρόδρομον ἐτέρων ὁμοίων του, μελλόντων νὰ καθωρραίσωσιν, ὑπὸ αἰσιωτέρους οἰωνοὺς, τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα.

Τὴν κατωτέρω περιπαθστάτην ᾧδὴν προῖον τῆς εὐκισθητικῆς καὶ ποιητικῆς καρδίας προφίλου, εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος ποιητοῦ, μετὰ συγκινήσεως καὶ προθυμίας πολλῆς καταχωρίζομεν ἐν τῇ «Εὐθύνῃ». Καὶ ἡ ᾧδὴ αὕτη ὡς καὶ ἄλλη ἐπὶ ὁμοίῳ θλίβετο ἀντικειμένου, πρὸ διετίας κοσμήσασα τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος ταύτης, εἰσὶν ἔργα διακεκριμένου καὶ ἀγαπητοῦ ἡμῶν φίλου τοῦ κ. Στυλ. Χρυσομάλη, ὅστις καὶ τοι ὑπὸ βραχυτάτης καὶ αὐτὸς κατεχόμενος θλίψεως διὰ τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου ἀδελφικοῦ φίλου, — τοῦ Δημητρίου Λοράνδου, ἐδυνήθη ἐπὶ μικρὸν νὰ καταστείλῃ τὴν πρὸς τὴν θλίψιν ἀκάθεκτον τάσιν, διὰ νὰ προσφέρῃ διὰ τῆς ᾧδης ταύτης πρὸς τὴν γλυκυτάτην μνήμην προσφιλεστάτου καὶ ἀτυχοῦς φίλου, ἐλάχιστον ἀγάπης καὶ πόθου φόρον.

Εἰς τὸν Θάνατον

ΤΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΟΡΑΝΔΟΥ

ΩΔΗ

Τὴν ὥρα ποῦ τὸ πνεῦμα σου νικήθηκε ἡ πάλιν ἀπὸ τὴν μαύρην ἀπειλαίαν — τῆς κρίσις τὸ βιβλίον Μόλις τὸ κρίμα ὁ ἀρχάγγελος ἠσπασέως, καὶ πάλιν Πάλιν θρηνηῶντας τὰς οὐσας μ' ἐνα τοῦ δάκρυ θεοῦ.

Κι' ὅταν ἐπὶ τῆς ψυχῇ — τὴν ἄγρια ἀνεμοῦλα Τὸ κόσμου τούτου φεύγοντας — τὸ αἶμα μεγαλείου, Μύριοι Χρυσόπτεροι μαζὶ ἀνοίξαν τὴν ἀγκάλην, Κι' ἀστράφτοντες σὺ δόσανα τ' ἀθάνατον βραβεῖον.

Τώρα ποῦ αὐτοῦ, θεοὺς ποῦ, ἔς ἀπέσαντον αἰθέρα Πιτῆς, γλυκὰ καὶ ἥσυχα ὅσ' ἔτῃς ἀγνὴς ἀγνὴς, Ἀπὸ μίαν σφαῖρα ἀνίσπερη ἔ' ἄλλη παρομοία σφαῖρα,

Εἰς τὴν θλιμμένη Ἑλλάδα σου γίνου κι' ἀπὸ καὶ ἀσπίδα Αὐτὴν συχνὰ μελίσσας ἔς τὸν Ἰψίστον Πατέρα Μὴν λησμονήσης ἀπ' αὐτοῦ τὴν μαύρην σου πατρίδα.

Διάφορα.

Ἐν ταῖς Ἀθηναῖς Ἐφημερίσιν εἶδομεν ὅτι ἡ σύνοδος ἐξέδωκε τὴν περὶ τῶν Ἀρχιεπισκόπων ἀπόφασιν τῆς θέτουσας αὐτοῦς εἰς τριετὴ ἀργίαν καὶ ἀποχὴν πάσης ἱεροπραξίας τὴν ἀπόρρασιν δ' αὐτῶν ταύτην ἠρνήθη νὰ υπογράψῃ ὁ πρὸς τὴν συνόδῳ Β. Ἐπίτροπος κ. Φραερίτης.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Σπυρίδης» ἐξεδόθη μετὰ γελοιογραφικῶν σατυρικῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδας, ἥτις καθὼς ἐξοργίζει ἐκ τῆς ἀναγνώσεώς της, σκοπεύει νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ κοινωνίᾳ ἴσως ἐδύνατο ἀταράχως νὰ ἐξέρχεται τοιαύτη ἐφημερίς ἐνταῦθα ὅμως ὅπου ἄλλαι προγενέστεραι τοῦ εἶδους τούτου ἐφημερίδες συνετάρταξαν τὴν κοινωνίαν μας καὶ ἐξῆλθον τῶν ὁρίων πάσης ἀληθείας καὶ καλῆς ἐφημερίδος, ἡ ἐκδοθεῖσα ἄρτι ἐφημερίς κακὴν ἐπροξένησεν καὶ δικαίως ἐντύπωνσιν. Τὸ καθ' ἡμᾶς τὸν σκοπὸν τῆς νέας ταύτης ἐφημερίδος, οὐδαμῶς τὸν βλέπομεν, ἠθέλομεν δὲ εὐκρινῶς εὐχρηθῇ ὅπως μὴ ἴδῃ τοῦ λοιποῦ τὸ φῶς, καθόσον ἤδη ὁπό τε τὰ πάθη κατηνύσθησαν καὶ ἡ κοινωνία μας ἀνέκυψε καὶ ἥσυχος διατελεῖ, πολὺ ὀχληρὸν εἶναι νὰ ἐρχωνται νὰ ταράττωσιν αὐτὴν τοιαῦται ἀνούσιαι ἐφημερίδες αἵτινες μακρὰν τοῦ νὰ προξενώσιν ὠφέλειαν, ἀπ' ἐναντίας συντείνωσιν νὰ ἐξίπτωσι τὰ πάθη καὶ νὰ φέρωσι διχονοίας διότι οὐδέποτε δύναται νὰ ἐννοήσῃ κατὰ τί εἶναι αἱ αἰτίαι τῆς ἀντιπαθείας καὶ ἀνεπίληπτοι, αἵτινες, ἀνὰ ἑκάστην ἐλπίδα, εἰς τὴν ἐλπίδα κατὰ δόξαν ἀποκρίνεται ἀποκρίσεις, τὸν γένοντα, κατὰ γένον τοιαύτης ἀπώλειας νὰ ὑπάρχῃ παρὰ μὴ τὴν ἀπώλειαν αὐτῇ συνίσταται εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοιαύτης ἀτομικότητος, συνενοήσεως ἐν αὐτῇ τοσούτας ἀρετάς, δὲν ἦτο τι τυχαῖον, ἀλλὰ τιμὰ τὰ μέγιστα τὴν κοινωνίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ αὕτη περὶ

— Ἀρχίζομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι μικρὰ ἡ δια-

φορά μεταξύ της κυβερνήσεως Βουλγαρίας και Κουμουνδουρο-Ζάιη καθόσον αφορά την δημοσίαν υπηρεσίαν. Απελύθη ο αμερόληπτος, ικανός και διακεκριμένος Γραμματέας της Νομαρχίας κ. Άγις Κλεομένης όπως τοποθετηθή εν Ζακύνθω ο Οωμόπουλος. Η κοινωνία μας μετά πολλής λύπης ήκουσε την τοιαύτην ὁλως ἄδικον και πατριαστικήν παύσιν, καθόσον ο κ. Κλεομένης ἐπὶ ἑν ἔτος ἐνταῦθα διεκρίθη διὰ τὸ ἀκέραιον και φιλοδίκαιον τοῦ χαρακτήρος του και τὴν ἀξιοπρεπή και εὐγενή συμπεριφορὰν του, εἰς οὐδέναι οὐδέποτε δοῦν τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν παραπτώου. Ὑπάλληλος ἀρχαῖος και πεπειραμένος, ἀνταμείβεται ἀπὸ τὸν συνταγματικὸν και φιλοπροοδευτικὸν Κουμουνδουρον διὰ πείσεως. Ἡκούσαμεν ὅτι τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ προσκάλεσεν ὁ κ. Ξενοφὼν Βαλαωρίτης, καθόσον Νομαρχεὺς του κ. Κλεομένου ἐπετιμήθησαν και ἐραταιώθησαν παρ' αὐτοῦ πράξεις τινὲς τοῦ Ἐπάρχου Λευκάδος, ἀνέκοντος εἰς τὸν κ. Βαλαωρίτην ἔχομεν δίκαιον λοιπὸν νὰ λέγωμεν ὅτι μικρὰ, ἐλαχίστη ἂν ὅχι ἴση, ἡ διαφορὰ μεταξύ Βουλγαρίας και Κουμουνδουρο Ζάιη. Ἄς ἴδωμεν τί θὰ ἀπαντήσῃ τὸ «Ἔθνος».

— Ἀρίστηται κατ' αὐτὰς ἐξ Ἰωαννίνων οἱ Τζαμαλβέης Διευθυντὴς τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Βιλαετίου Ἰωαννίνων, Μουσταφᾶ Χελυὶ Ἐφέντης, πρῶτον πρέσβος τοῦ Ἑβραίου τῶν Ἐμπορευμάτων, Ὁμερ Βέης βοηθὸς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἰωαννίνων, και Σπυρ. Βασιλειάδης δικηγόρος, παύθεις διότι προσεφέρθη νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν κοινότητα Μετσόβου ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀδελφῶν Τζαμαλβέ. Ἀπαντες οὗτοι μεταβαίνουν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς πληροποροῦμεθα ὅπως ἐκεῖ διὰ τῆς ἀρμόδιου ὁδοῦ, ἰδίᾳ ἕκαστος, διαμαρτυρηθῇ δι' ἀδικίας ἐνεργηθείσας κατ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βελῆ Χουσανῆ Πασᾶ και καταδειξωσιν εἰς τὴν κυβερνήτην διαφόρους παρανομίας και αὐθαγείας αὐτοῦ, ὡς και καταχρήσεις τῶν περὶ αὐτόν. Ἐὰν αἱ ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς, διαβιβασθεῖσαι ἡμῖν πληροφορίες αὗται ἔχωσιν ἀληθείας, πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Σουλτάνου ἰδίως εἰς τὰς περιστάσεις ταύτας, θέλει πρὸς παραδειγματισμὸν αὐστηρῶς τιμωρήσῃ τοὺς ἐνόχους και ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἀδίκως καταδιωχθέντας, πείσῃ δὲ οὕτω τοὺς ἐναντιοφρονούντας ὅτι αἱ νείαι μεταρρυθμίσεις δὲν εἶναι νεκρὸν γράμμα ἢ εἰρωνεία πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκούς.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἱατρός, Ἀλέξανδρος Σταματοπούλος ἐκ Λευκάδος. Ὁ ἀποθανὼν ἐπὶ μακρὸν τὴν ἱατρικὴν ἐν Περσίῳι σπουδάζας και ἐν διαφόροις τῆς Εὐρώπης νοσοκομείοις ὑπηρετήσας, ἦτο ἐφ' ὅσον ἐξήσκει τὴν ἐπιστήμην του ἄριστος ἱατρός, ἔγραψε μάλιστα γαλλιστὶ και διαφόρους ἐπιστημονικάς και ἁξίας λόγου διατριβάς. Διεκρίνετο ὁ μακαρὶς οὐχὶ μόνον διὰ τὰς ἐπιστημονικάς του γνώσεις ἀλλὰ και τὴν μεγίστην ἀγαθότητα τῆς καρδίας του. Γλυκὺς, εὐπροσῆγορος, ἐλεῶν και ὡς ἱατρός και ὡς πολίτης ἡγαπᾶτο παρ' ὅλους ἐν γένει ἀναμιχθεὶς ἐν τῇ πολιτικῇ και ἐκλεχθεὶς πληρεξούσιος ἐκ Λευκάδος ἐν τῇ Ἐθ. συνελέσει και βουλευτὴς πολλὰκις, διεκρίθη διὰ τὰ πατριωτικά και φιλελεύθερα φρονήματά του, πολιτευθεὶς ἀείποτε τιμῶς και ἐν συνειδήσει και πατάξας τὴν δουλοπρέπειαν και τὸ ἀντελεύθερον σύστημα γενικῶς και ἐπαρχικῶς. Οὕτω διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡ οἰκογένεια Σταματοπούλου ἐν δλίῳ διασπᾶται διπλοῦν ὑπέστη τραῦμα. Τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου Σταματοπούλου και ἡ ἡμετέρα κοινωνία μετά πολλῆς ὀλίψεως ἤκουσε, καθόσον ὁ μακαρὶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετελθὼν ἐνταῦθα τὸ ἱατρικὸν ἐπιγυελμά του μετά διακρίσεως, ἀκούραστος και φιλάθρωπος, πολλοὺς ἐθεράπευσε και ἐβοήθησε πάσχοντες και πτωχοὺς, ὥστε ἀπῆλκε γενικῇ ἀγάπῃ και ἐπολύψει.

Μετ' ἐπὶ τὴν πρὸς τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἐνυπόγραφον ἀπάντησιν εἰς ὅσα κατ' αὐτοῦ ἔγραψεν ὁ «Ἐπόπτης». Τὴν ἀπάντησιν ταύτην θέλομεν δι' ἐλλείψιν χώρου, καταχωρήσῃ εἰς τὸ πρῶτον σημειώμεν μόνον ὅτι ἐν τῇ μνήσιν τοῦ Μπούα κατὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἂν ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα παρ' ἐπίταις Εἰσαγγελέως, ἀπέβη και ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς ὃν ἐγένετο προσφυγή ἐκ μέρους τοῦ Μπούα.

— Τὸ ἐν Πάτραις σωματεῖον τῶν οἰνοπνευματεμπόρων, τεθὲν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ἀρχόντων

Ἀποστόλων, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἀνήγειρε και καλλιτεχνικώτατον ναὸν, διωργανώθη κατ' αὐτὰς και συνετάχθη εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε, ὅντως, ἀνυψώθη εἰς ἡθικὸν πρόσωπον, ἐπιδιῶκον τοὺς πλέον ἀγαθοεργούς σκοπούς, ἦτοι τὴν περιθάλψιν ἀπόρων οἰκογενειῶν, τὴν ἀποκατάστασιν ὀρφανῶν και τὴν εἰς τὰ βιομηχανικά ἐκπαίδευσιν νέων. Δὲν δυνάμεθα ἢ ἀπὸ καρδίας νὰ χαιρετήσωμεν τὸ σωματεῖον τοῦτο. Καὶ τὰ καὶ ἕκαστα μέλη αὐτοῦ, ἐν γένει, και τὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἰδίᾳ, μᾶς ὑπόσχονται ὅτι ἐν πάσει θυσίᾳ και ἐν διακαεὶ ζήλῳ θέλουσιν ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς εὐδότητος τῆς καλῆς ὑποθέσεως, ἥ τῇ θεμέλιᾳ αὐθόρμητοι ἐβρίψαν διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῶν. Ὁ συνεταιρισμὸς οὗτος, ὅστις τιμᾷ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν και δείκνυσιν ὅτι εἰς ταύτην ἐνυπάρχουσι τὰ σπέρματα ζωῆς, και προόδου παρορμᾷ τὸν φιλόσοφον πολιτικόν, ν' ἀναζητήσῃ και ἀποκαλύψῃ τὴν ἀνάπτυξιν και τὸ ἀγαθὸν μέλλον τῆς πατρίδος εἰς τὰ ἀγὰ τῶν λαοῦ στοιχείων και ὅχι εἰς τὸν βόρβορον τῶν πολιτευομένων, οἵτινες ἐξαιτλοῦσι τὴν διάνοιαν και τὰς ἐνεργείας τῶν εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν πόταπῶν συμφερόντων. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη παρορμήσεως ἐκ μέρους μας ὅπως και τὰ λοιπὰ σωματεῖα ἐν Πάτραις και τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τοῦ κράτους ἐπαρχίαις ἀκολουθήσωσι τὴν εὐγενή πρωτοβουλίαν τῶν οἰνοπνευματεμπόρων Πατρῶν, και διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν, τοῦ ἰσχυροῦ τούτου κοινωνικοῦ μοχλοῦ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, συντελέσωσι και ταῦτα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνικῆς προαγωγῆς και εὐμερείας, αἱ τύχη τῆς ὁποίας δὲν πρέπει ν' ἀφεθῶσιν εἰς τὴν πενίχρην, εἰμὶ τι ἄλλο, κυβερνητικὴ πρόνοιαν.

— Ἐν ταῖς ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίαις μετὰ λύπης ἀνέγνωμεν, ὅτι ὁ σεβαστὸς ἡμῶν φίλος και γνωστὸς ἱατρός Ἀλέξανδρος Σταματοπούλος Λευκάδος ἐτελεύτησε κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις. Ὁ μακαρὶς, διατελέσας πληρεξούσιος και βουλευτὴς πολλὰκις, κατὰ βίθος δὲ κατέχων τὴν ἐπιστήμην, ἦν φιλανθρώπως ἐξήσκει, ἦτο τύπος ἀγαθωτάτου πολίτου και χαρακτήρος ἐκ τῶν σπανιωτέρων. Πάντες δὲ οἱ γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλείονος τὸν πολύτιμον τοῦτον φίλον οὐδέποτε θέλουσι λησμονῆσαι τὴν εὐλικρίνειαν και τὸ ἄδολον τῆς ψυχῆς του. Χύνοντες ὅθεν και ἡμεῖς ἐν φιλικὸν δάκρυ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μεταστάντος, εὐχόμεθα ἵνα ὁ εὐσπλαγχνὸς Δημιουργὸς τοῦ παντός ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων. (Μοχλὸς Ζακύνθου)

Ἐξωτερικά.

Ἐν τῇ Ἑρζεγοβίνῃ ἐπικρατεῖται νέοι ἀγῶνες, διότι ὁ Μουκτάρ πασᾶς θὰ ἀποπειραθῇ τὸ δεύτερον νὰ Εἰσκομίσῃ τροφὰς εἰς Νιζίκ, διερχόμενος τὰς κλεισθεῖας τῆς Δούγας, ἔνθα εἶναι ὠχυρωμένοι οἱ ἐπαναστάται. Ἐν Βοσνίᾳ ἡ ἐπανάστασις ἐπιτείνεται, διότι οἱ οὐτότοι χριστιανοὶ λαμβάνουσιν ἐκ Σερβίας πολεμοφόδια και τροφάς. Κατὰ τὸ «Πιστοῦν Λόγος» ἐν τῇ τελευταίᾳ περὶ τὸ Γράχορον συμπλοκῇ ἐκυρίευσαν ὀκτὼ πυροβόλα.

— Ἡ ὑπουργικὴ βενιανία ἐφημερίς «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» συγκεφαλαιεῖ τὰ ἐσχάτως ἐν Βοσνίᾳ και Ἑρζεγοβίνῃ διαδραματισθέντα διὰ ζοφερῶν χρωμάτων. «Σπαραξικάρδιοι (λέγει) ἐπέρχονται ἀλλεπαλλήλως εἰδήσεις ἐκ τῶν βοσνικῶς μεθορίων. Ἐν τῷ μεγάλῳ δάσει τῆς Πούνγας κρύπτονται 1500 ἐπαναστάται ὑπὸ τὸν Βαγιατίσαν· μάτην ἀπεπειράθησαν οἱ Τούρκοι νὰ τοὺς κατακλῶσιν, διότι και πολυαριθμοτέρους εὗρον τοὺς ἀντιπάλους και ὅπλα χειριζομένους καιρῶτερα. Κατ' ἐπιταγὴν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως, ὅπου οἱ ἐπαναστάται δὲν δύνανται νὰ διαμείνωσιν ἀνενόχῃ, τοὶ ἀμέσως ἐπέβη ἀπέρχονται, ἀφ' οὗ πᾶν τὸν πᾶντα παραδῶσιν εἰς τὸ πῦρ. Στὴν πυρὸς και καπνοῦ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μετὰ τὸν Ποδόβας Κωσταίνιτςας ἔνθα ἐπυρπολήθησαν 100 κῶμαι. Μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τοῦ βῶσ σου Ροστοφὶν οἱ ἐπαναστάται ἔχουσιν ἀπὸ

φασιν μηδὲν νὰ καταλίπωσιν ἐνδεχόμενον νὰ ὠρελήσῃ πως τοὺς Ῥωμανούς. Φόβος ὁ παρχει μήπως ὑποστῶσι τὴν αὐτὴν τύχην και οἱ πόλεις. Ἀλλὰ συμπλοκαὶ ἐγένοντο συγχρόνως ἐν Πριγεδῶρ τὸ ὠχυρωμένον τοῦτο χωρίον δὲν θὰ κυριεύσωσιν οἱ βαγιάδες διότι ἀμοιροῦσι πυροβόλων. Ἀπαντες οἱ Τούρκοι ἐκ τῶν περιχώρων προσέφυγον εἰς τὴν πόλιν, ἥτις μετ' ὀλίγον θὰ πάθῃ ὑπὸ ἐλλείψεως τροφῶν. Μία δὲ αἴτου, τιμωμένη συνήθως ἀντὶ 30—35 παράδων, μόλις ἀγοράζεται σήμερον 100. Ὁ ἀγὼν διεδόθη και εἰς τὸν νομὸν Τραβνίκ, ἔνθα οἰκοῦσιν εὐποροὶ και ἄριστοι ἐξωπλισμένοι Καθολικοὶ, ἐπόμενοι εἰς τὰ νεύματα τοῦ Φραγκισκανοῦ Φράνγιο. Ἐὰν κυριεύσωσι τὴν Τραβνίκ, θὰ γίνωσι μετ' ὀλίγον κύριοι και τοῦ Σαραγιέβου. Τῇ 19 προσεπάρθησαν 1500 τακτικοὶ και ἄτακτοι νὰ κυριεύσωσιν ἐκ νέου τὸ Οὐάτς ἐπιθέμενοι κατ' αὐτοῦ ἀμφοτέρωθεν, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν μετὰ δῖωρον μάχην ἀπολέσαντες 27 νεκροὺς και τραυματίας. Τὸ χωρίον ὅλον ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἐκ δὲ τῆς Ἑρζεγοβίνης ἀγγέλλεται ὅτι οἱ ἐπαναστάται πραγματικῶς εἶχον κτελῶσιν παρὰ τὰ στενὰ τῆς Δούγας τὸν Μουκτάρ Πασᾶν. Ὁ στρατηγὸς εἶχε περιέλθει εἶχε περιέλθει εἰς μεγίστην ἀμηχανίαν ἀφ' οὗ αὐτὸς μὲν ἐπίβη δύο ἡττας τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ και τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ, εἶχε δὲ ἀποκρουσθῇ τῇ κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ ἀπὸ τοῦ Νιζίτς ἐξεληθούσα φρουρά. Ὁλος ὁ στρατὸς του ἐκινδυνεύει νὰ γίνῃ αἰχμάλωτος κατὰ καλὴν του μοῖραν ὅμως οἱ ἐπαναστάται δὲν εἶχον πυροβόλα, ἐξεβίασαν δὲ τὴν ὁδὸν τῶν οἱ Τούρκοι διὰ τῆς λόγης· ἐν τούτοις ἀπώλεσαν ὅλας τὰς τροφάς, πολλὰ ὑποζύγια και πλείονα ὅπλα. Κατὰ τὰς σλαβικὰς πηγὰς ἐκ 25 ταγμάτων ἀπώλοντο τὰ ἡμίσεα. Κατὰ τὴν αὐτὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν», ἐὰν μὴ τύχῃ ἐγκαίρου βοηθείας, ἡ φρορα τοῦ Νιζίτς, δὲν δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν ἀμυναν πλέον τῶν 15 ἡμερῶν.

— Ἡ «Ἐθνικὴ Γνώμη» τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἑλλὰς και Τουρκία» κύριον ἄρθρον, ἔνθα λέγει ὅτι τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμβαίνοντα δὲν δύνανται νὰ μὴ συγκινήσωσι τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες δικαιῶνται νὰ προσδοκῶσι «μεγάλαν και δικαίαν ἐπανορθώσεως». Ἡ γνώμη λέγει ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπέστη μὲν μέζονα δεινὰ παντός ἄλλου ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαοῦ κέκτηται ὅμως πάντας τοὺς δόρους βίου πεπολιτισμένου και προεξάρχει ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τε τὴν ἐμπορικὴν βιομηχανικὴν και τὴν καθ' ὅλου πλουτολογικὴν θέσιν του. Ἡ διπλωματία δὲν δύναται νὰ ἀρνήσῃ τῇ Ἑλλάδι τὴν προσήκουσαν τοπικὴν ἔκτασιν ἐν περιπτώσει δὲ ἀνατροπῆς τῶν καθεστώτων, ἡ Ἑλλὰς δικαιῶται νὰ λάβῃ τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἠπειρον, τὴν νότιον Ἀλβανίαν, τὴν Μακεδονίαν και τὰς νήσους, ἐπὶ πᾶσι τὴν Κρήτην, τὴν Ἀθηνον, τὴν Σαμοθράκην και τὴν Θάσον. Τοῦ ἀπαιτεῖ ὁ πολιτισμὸς και τὸ ἱστορικὸν δίκαιον, διότι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πρωταγωνιστεῖ ἐν τῇ ἰλλυρικῇ χερσονήτῳ «Ἡ ἕκτατος ἀναπτυξίς τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἡ ἐπίδοσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἥτις εἶναι ἰσχυρότατος μοχλὸς πολιτικοῦ προσηλυτισμοῦ, ἡ ἀπαράμιλλος ἐμπορικὴ ἱκανότης τῶν Ἑλλήνων, οὐδεμίαν ἐπιτρέπουσιν ἀμφιβολίαν παρὶ τοῦ ποσορισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς». Ταῦτα και ἄλλα πολλὰ λέγει ὁ ἔρτης Ἑλλάδος ἡ «Γνώμη» τῶν Παρισίων. Ἡ ἑλληνικὴ ἐφημερίς δὲ ἀναγγέλλει ὅτι τὰ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ 31 πολεμικὰ πλοῖα τῆς ἡμετέρας ναυτικῆς ἐπὶ τὴν ἀκρόωσιν τῆς περὶ οὐδετερώσεως τοῦ Εὐξείνου δικτάτωρ τῆς παρισιανῆς συνθήκης, φέρουσι 3,200 ναύτας και 311 ἀξιωματικούς.

—Ο Κ. Ράδοβιτς, πρό μικροῦ ἐπανελθόντος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Βερολίνον ἵνα ἀναλάβῃ προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ὑπέβαλεν, ὡς βεβαίονται, πρὸς τὸν πρίγκιπα Βίσμαρκ μακρὰν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα ἀφηγεῖται τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον τοῦ τόπου, ἐκφράζει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένης λύσεως τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιπλοκῶν, οἱ Ἕλληνες θὰ διαδραματίσωσιν ἐπιφανὲς πρόσωπον. Οἱ Κ. Ράδοβιτς ἀποφαίνεται ὅτι τὸ μέλλον τῆς Ἀνατολῆς ἔγκειται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Ἑλλήνων.

— Κατὰ τὸν ἡμιπέσημον ἐκ Βερολίνου ἀνταποκριτὴν τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» τῆς Ἀθηνῶν, ὁ Κ. Ράδοβιτς ἐκθειάζει, ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις, μετὰ πλείστου ὁμοθυμαδόν, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν νοημοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, λέγει δὲ τοῖς πᾶσι μεγαλοφώνως ὅτι δὲν ἤλπιζε νὰ εὕρῃ παρὰ τοῖς Ἕλλησι τοσαύτην καὶ τηλικαύτην πολιτικὴν ἀρετὴν. Ἡ γνώμη τοῦ Κ. Ράδοβιτς ἔχει μεγίστην βαρύτητα ἐν Βερολίνῳ οἱ δὲ περὶ Ἑλλήνων ἐγκωμιαστικοὶ αὐτοῦ λόγοι ἐνεποιήσαν πρὸς τοὺς αὐτόθι διπλωμάτας ἰσχυρὰν αἰσθησιν.

— Τὰ πράγματα φαίνονται σήμερον εἰρηνικώτερα, εἰς τοῦτο δὲ συνέτεινεν οὐκ ὀλίγον ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου «Ἀγγελιαφόρου» τῆς Πετροπόλεως γενομένη δήλωσις ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνοι ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων καὶ ὅτι ἐνεκα τῶν πραραστάσεων τῶν πέντε μεγάλων

δυνάμεων, ἡ Υ. Πύλη ἀπέθετο πᾶσαν φιλοπόλεμον ὀργὴν κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου. Φαίνεται ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις προσπαθοῦσιν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ διενεργήσωσιν τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἑρζεγοβίνης καὶ τῆς Βοσνίας. Ἡ Ῥωσσία, ὡς βεβαίονται, ἀπεφάνητο ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἑρζεγοβίνης εἰς τὸ Μαυροβούνιον. Λέγεται δὲ μετὰ τινος θετικότητος ὅτι πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ ἐν Πετροπόλει Σύνοδος, προσωρινή νὰ ρυθμίσῃ ὀριστικῶς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

— Ἐκ Βελιγραδίου ἀναγγέλλονται καθ' ἑκάστην ἀκατάπαυστοι πολεμικαὶ παρασκευαί. Ἀπὸ πολλῶν μηνῶν οἱ Σέρβοι ἐλαύνουσιν εἰς τὰ σύνορα, κομίζοντες «τεράστια πυροβόλα καὶ ἀνεξάντλητους τροφὰς» — καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς ἐστὶ καὶ σήμερον ἐν τῷ αὐτῷ πάντοτε σημείῳ! Ταῦτα πάντα προσημαινουσιν ἄρα γε τραγικὰς ἢ κωμικὰς σκηνάς; Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὁ πόλεμος κηρύσσεται μετ' ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ ἀκριβῶς τῇ 22/4 Μαΐου ἤτοι κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Οἱ πλείστοι δὲ μὲν ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ πολεμικὴ κίνησις τῆς Σερβίας γίνεται δῆθεν ἐπὶ ἀπλῇ ἐπιδείξει, καὶ ὅτι εἶναι πολὺ πιθανώτερον οἱ Τούρκοι νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Σερβίαν ἢ οἱ Σέρβοι εἰς τὴν Τουρκίαν. Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» τῆς Βιέννης, αἱ παρὰ τὰ τουρκικὰ σύνορα σερβικαὶ κωμπούλεις ὀχυροῦνται ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ ἐὰν οὗτος ἐξερχόμενος τῶν ὁρίων, νικηθῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΣ

Ἑμμετρος Μετάφρασις Ἰακώβου Πολυλά. Τεῦχος πρῶτον, περιέχον τὰς ῥαψωδίας Α — Ζ'. Ἀθήνησι 1875. Τύποις Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων.

Τιμᾶται φράγκων τριῶν. Εὐρῆται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Βιβλιοπώλαις, Χαραλάμπω Παδοδάνῳ (πρὶν τὴν Δημητριάδην) καὶ Γιοτοπούλῳ.

Ἐκ τῶν πιστηρίων τοῦ ἡμετέρου Τυπογραφείου ἐξῆλθεν ἡ Φιλοσοφία τοῦ Σωκράτους κατὰ Α. Fouillée ὑπὸ Π. Βράϊλα Ἀρμένη, καὶ πωλεῖται πρὸς φραγ. 2 παρὰ τῷ ἰδίῳ Τυπογραφείῳ.

Ὁ Ὑπεύθυνος, Συντάκτης Ἰακώβος Κάος.

Τυπογραφεῖον Η ΙΟΝΙΑ.

(12)

DIFFIDATE
dei
CONTRAFACCIMENTI

LE VERE E LEGITIME

PILLOLE
BLANCARD

Com Ioduro di Ferro inalterabile

APPROVATE DALL' ACADEMIA DI MEDICINA DI PARIGI

GUARISCONO le scrofule, la povertà di sangue, l'anemia,

AIUTANO alla formazione delle giovani,

FORTIFICANO le costituzioni deboli o debilitate, etc., etc.

Esigete la nostra firma qui
annessa appiede di una etichetta
verde:

Blancard
Farmacista, rue Bonaparte, 40
PARIGI

Deposito generale in Corfou:

Farmacia DESILLA fratelli.

Μετ' ἐπαινων ἔγκριστις ὑπὸ τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας.

QUINA LAROCHÉ

ΧΡΥΣΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣΗΜΟΝ καὶ ἔπαινος τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας Ἀμοιβὴ 16,000 φράγκ.

(ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΕΚΧΥΤΑΙΣΜΑ)

ΕΚΧΥΤΑΙΣΜΑ δυναμωτικόν, τονικόν καὶ ἀντιπυρετικόν, (ἐντελὲς ἔγχυμα τριῶν εἰδῶν κιγκλίας ἐρυθρῆς, κίτρινῆς καὶ φαιοχρόου). Πολὺ ὑπέρτερον τῶν συνήθων οἶνων καὶ σιροπίων, κατὰ τῶν λειψυμίων, γαστρεντερικῶν, χλωρώσεων καὶ πυρετικῶν ἀσθενειῶν, ἐξαντλήσεων, κτλ.

ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ (ferrugineux). Χρήσιμος εἰς τὴν διαιτησίαν, τὴν ἀτονίαν, τὴν κρίσιν καὶ τὴν νευρίαν.

ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ, ὁδὸς Drouot, 22.

Ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ Φαρμακείῳ καὶ Ἐμποροφαρμακείῳ

ΑΔΕΛΦΩΝ Ι. ΔΕΣΥΛΛΑ.

Ὅδὸς Εὐγενείου παρὰ τῇ Βασιλικῇ Πύλῃ ἀριθ. 2346-2347.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΕΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ